

Fleste af Menigheden ofte have hørt og meget godt kjende, saaledes at de altsaa slet ikke ville have nødig at høre en Valgprædiken af ham. Hvad skulde ogsaa bevæge dem til i Særdeleshed, hvis han var langt fra Stedet, at foranledige ham til at gjøre en overflødig og unyttig Reise? Hvorledes skulde imidlertid de to andre Afdelinger af Menigheden, hvis Kandidater have holdt Prøveprædiken, kunne have Grund til Misfornoielse, hvis den tredje dog bliver valgt? Det forekommer mig, at de have Grund til at være særdeles tilfredse med, at deres Konkurrent ikke kommer til at træde op. Det er en Tillid, som den ene Trediedel har til deres Kandidat, idet de ikke anse det nødvendigt, at han træder op, men heri er der ingensomhelst Forhindring for de andre. Hvis Udeblivelsen skulde faa nogen Virkning, maatte det nødvendigvis blive den, at de andre Lo fik en større Udsigt, og saaledes tror jeg ikke, at denne Indvending har Noget paa sig. Hvad der udtales i Betænkningen med Hensyn til Rejsseudgifter er kun nævnt i Forbigaaende. De fleste Præster, som søge Præsteembeder, ville neppe forlange at blive sikrede deres Udgifter ved at rejse hen og lade sig høre, men jeg tror, at de meget gjerne ville afholde disse Rejsseudgifter selv; dette er ialtsald et meget underordnet Spørgsmaal. — Naar den høitærede Minister har udtalt sig om Følgerne af, at vi ikke faa denne Lov igjennem, maa jeg bemærke, at det skulde meget undre mig, om han ikke forud maa have sagt sig selv, at det ikke vilde være ham muligt at faa denne Lov igjennem Folkethinget; det forekommer mig, at han maa have haft Overbevisningen om, at dette Forsøg maatte mislykkes. I alt Fald har jeg ikke havt den fjerneste Tvivl om, at det Forslag, den høitærede Minister vilde fremlægge, efterat Kirkekommissionen har arbejdet, og efterat han selv har hørt til dennes Flertal, vilde være et Forslag, som Folkethinget ikke kunde vedtage. Dette har staaet klart for mig, endnu inden jeg havde set Forslaget; men paa den anden Side vil jeg ogsaa udtale, at denne Sags Behandling ingenlunde derfor mangler praktisk Betydning. Et æret Medlem talte om, at denne Forhandling ikke vilde faa nogen praktisk Be-

tydning; men jeg tror, at den vil faa stor praktisk Betydning. Naturligvis vilde det være en større praktisk Betydning, om vi fik Loven ud; men, selv om vi ikke faa dette, tror jeg alligevel, at Forhandlingen har stor praktisk Betydning. Det er nu bekendt for hele Danmark, hvorledes Kommissionen har udtalt sig; vi have nu set, hvorledes Regjeringen har stillet sig; vi have set, hvorledes Landstinget har stillet sig, og skulde det da ikke ogsaa have stor praktisk Betydning, at Befolkningen kunde se, hvorledes Folkethinget stiller sig? Jo, ganske sikkert; jeg antager, at det i Fremtiden, saalænge Loven ikke er udkommen, vil have en ganske særdeles praktisk Betydning. Jeg antager, at ærede Medlemmer ofte ville faa Leilighed til at se omkring i Landet, at det har stor praktisk Betydning, og at det vil blive klart baade for Regjeringen og for Befolkningen i det Hele taget, at den Beslutning, her tages — den blive, som den blive vil — vil have en stor praktisk Betydning. Derfor haaber jeg, at vi nu ikke alene kunne faa Sagen gjennem 2den Behandling — det antager jeg, er temmelig sikkert — men at vi ogsaa kunne faa den endelig vedtagen ved 3die Behandling, for at Befolkningen kan se, hvorledes Folkethinget stiller sig til denne Sag.

Bille: Uden at have tænkt paa at tage Ordet i denne Sag er jeg saa at sige bleven dragen personlig ind i den ved Svaret paa en Bemærkning, som jeg rettede til den ærede foregaaende Taler under hans Foredrag. Det ærede Medlem havde den Mening, at, da et enkelt Medlem af det Menighedsudvalg, som Loven foreskriver, vilde være istand til ved sin Modstand at forhindre den Enstemmighed, paa hvilken Menighedens ubetingede Kaldskret beror, vilde Følgen heraf blive den, at det store Flertal i Udvalget — 8, 14 eller hvormange Medlemmer det nu er — vilde „gaa paa Afford“ med det lille Mindretal, hvorefter da Resultatet vilde blive, at Menigheden fik en Præst, „som i Grunden Ingen vilde have“. Hertil bemærkede jeg, at dette vilde være en daarlig Afford at gaa ind paa, og dette slog saa det ærede Medlem hurtigt fast og sagde,